

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 14 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Repkopije se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Po državnozborski volitvi za V. kurijo.

(Resen opomin.)

S slov. Štajerja, 12. jun.

Ne bomo razpravljali, kako je naša duhovščina ob zadnji volitvi izrabljala svoj vpliv ter — čisto po kranjskem receptu — zlorabljala cerkev, niti ne bomo po vrednosti teh glasov, ki si jih je „prilobil“ Korošec; tudi ne bomo „Slovenca“ sledili na pot, katero je hodil ob tej borbi na prav „nobel“ način za svojega oboževanega „mnogo izkušenega“ Korošca, pri tem na vse strani škropeč ostudnega z svojega peresa gnev na poštene, neomadeževane osebe; ne — marveč pribiti hočemo par dejstev, ki so se prav nazorno pojavila ob in po tej volitvi.

Že pri znanem „zaupnem“ shodu v Celju je dr. Jankovič — bodoči dr. Šusteršič na Štajerskem — oblastno zatrdil, da Korošec ostane kandidat V. kurije, če to shod izreče ali pa tudi ne. No, ni-li ta oblastnost, ta predzrna samozavest dokaj značilna? Nam li ne kaže, da se pri nas duhovni in njih prilipki „čutijo“? In to tudi po pravici! Vsaj se jim ne upa zoperstaviti naša inteligenca niti z besedo niti z dejanjem!

Edino učiteljstvo je imelo pogum, izreči se odločno proti kandidaturi Koroščevi; zato pa je danes tudi najbolj izpostavljeno srdu naše klerikalne gospode. A učiteljstvo ve, in je vedelo, kaj dela; ono je organizovano in ima zahtevano pot svojemu bodočemu postopanju: zato ga vse zbadanje, natolcevanje in osebno mrevrenje kar nič ne razburi. — Drugače je pri drugih slojih. Ti se kar ne upajo odločno reagovati na predzrne izbruhe klerikalne prešernosti in gospodstvaželnosti. Kaj vendar je „Slovenec“ zadnji čas natrobil naši krotki „Domovini“ v ušesa: vse ji je že očital — le umora še ne. — In vkljub temu naš celjski list, katerega „Slovenec“ kar v eno vrsto stavlja s „Slov. Nar.“, v svoji 66. številki z

dne 11. junija t. l. piše nastopno: „Zdaj besedo o štajerskoslovenskih duhovnikih! Naši štajerskoslovenski duhovniki se ne strinjajo in se ne morejo strinjati z Žitnikovo pisavo. Ramo ob rami smo stali do zdaj z njimi v boju za slov. narod in v skrbi za blagor naroda smo se edinili vedno. Ako so nastala nasprotna mnenja, razgovorili smo se po šegah olikanih ljudi in našli vselej pravo pot! Zastopali so nas duhovniki Raič, Gregorec, Žičkar in zdaj nas zastopa Korošec!... Grajali smo tudi razpor ob zadnji volitvi, ki je bil v uspehih prav malega pomena! Imejmo vsi blagor naroda pred očmi! Med štajerskimi Slovenci ga ni, ki bi pobijal vero, kranjskim krivim prerokom pa se ne udajmo!... Kaj pa je pravzaprav povod zadnjemu kriku zoper nas? Volitev namesto Berksa. Berks da ni bil liberalce, njegov mandat da je katoliškonarodno posestno stanje! No, niso vsi štajerskoslovenski poslanci katoliško narodni? Nam bode drag in ljub vsak zmožen in delaven poslanec!“

Tako torej „Domovina“. Mislite li, da bode te pohlevnim pisanjem podjarmili si naše bojaželjne duhovne bojovnike? Kaj še! To je naivnost! Časi Raičev, Trstenjakov so minili! Naši štajerski duhovni niso za las boljše od kranjskih, njih fanatizem in brezobzirnost sta pristno takšnega kalibra kot na Kranjskem. Njih volja mora obveljati; kdor se upira, tisti ruši „slogo“ oni je izdajalec naroda, onega naj pogrezne črna zemlja itd. itd. Dotlej smo dospeli, to je fakt. Vsak kaplan sme imeti in izjaviti svoje mnenje, posvetni razumnik pa ne, o Bog ne daj. In to je, kar smo hoteli tudi pibiti!

Bode-li vsa posvetna slovenska inteligenca na Štajerskem se res še dalje dala komandovati od duhovenstva? Je-li to ni škandal? Ali že ni skrajni čas, da se vsi razumni elementi združijo v krepko falango napram farški komandi?!

Ali mar ne vidite, kako naši klerikalni bojni petelini v „Slovenca“

zatrjujejo, da za bližajočo se volitev v IV. kuriji ni postavljati kandidata „liberalnega kalibra“, marveč da je tu **posestno stanje** katoliškonarodno: vsaj je bil tudi rajni Berks (!!) — katoliški mož; ergo, le mi t. j. komandujoča klika v Mariboru in nje pristaši v Celju imamo določati vrednega moža temu mandatu, ki je in mora biti last katoliško narodne „ljudske“ stranke! — Vsaj so to „posestno stanje“ po nekod v Savinjski dolini nedavno — o Binkoštih — rekognoscirali in prepirali mariborski dr. Hohnjec, novi poslanec Korošec in njun adlatus celjski profesor Fon, izza njegovega boravka v Novem mestu že dobro poznan „značajan“ mož!

Ali je v štaj. slovenski inteligenciji res že izumrl vsak ponos, vsaka zavest v lastno moč in znanje?! Gospoda, ohrabrite se! Emancipujte se jerobstva. Skrajni čas je že!

Glejte, kako dela nasprotna stranka. Ali je morda nimamo? Seveda: vsaj se je sama že imenovala! A ravno te stranke ljudje so pač še tako frivolni, da drugim na vsa usta očitajo — rušenje sloge. Farizeji!

Postopajo pa tako, ker so smeli doslej vsepočenjati, ne da bi bili naši pri tem znatnega odpora!... Temu pa mora biti drugače. Tista „sloga“ pri nas že davno ni bila drugega, nego slepilo in mrtvilo. To mrtvilo pa dalje ne sme več imeti med nami svoje pogubonosne oblasti. Otresimo se ga, postanimo živi in agilni: delajmo! Ne pogrezajmo se v letargiji; to bi bila naša narodna smrt! Sovražnik je čuječ vsepovsod: na delo torej, dokler je še čas!

Volilna reforma.

Dunaj, 14. junija. V včerajšnji seji je odsek za volilno reformo dogljal razpravo o razdelitvi volilnih okrajev za Gornjo Avstrijo, Solnograško in Nižjo Avstrijo. V petkovi seji pride na vrsto Štajerska, v torkovi pa Galicija. Posl. dr. Demel je predlagal, naj se vsako

glasovanje izvrši po imenih. Pri posvetovanju o Gornji Avstriji je predlagal posl. Choc samo 16 mandatov. Minister dr. Bienert je izjavil, da se vlada popolnoma strinja z zahtevo, naj se za to deželo pomnoži število mandatov od 20 na 22. Poslanec dr. Šusteršič je izjavil, da bo glasoval za vladni načrt. Pri glasovanju je bil sprejet načrt Hohenloheja. Tudi glede Solnograške se je brez debate sprejel vladni načrt, ki določa za to deželo 7 mandatov. Daljša debata se je razvila pri Nižji Avstriji. Posl. dr. Adler je izjavil, da bo glasoval za vladni načrt, dasi je proti proletarijatu. S tem hoče dati dober zgled, da je treba interese posameznih skupin podrediti veliki stvari, ako naj volilna reforma postane zakon. Posl. Cipera je konstatiral, da je vlada popolnoma prezirala češko manjšino na Nižje Avstrijskem, posebno na Dunaju, kjer je nad 40.000 čeških volilcev. Posl. Kiemann je trdil, da žive Čehi popolnoma razstreseno. Posl. Choc je zahteval narodni kataster in za Čeha 4 mandate. Nastala je politična debata, a pri glasovanju je bil sprejet vladni načrt z vsem proti 7 glasom.

Praga, 15. junija. Vlada je izdelala za Češko in Moravsko nov kompromisni predlog, vsled katerega bi se naj število mandatov za Češko zvišalo od 122 na 126, in sicer bi dobili po dva nova mandata Čehi in Nemci. Na Moravskem bi se število mandatov pomnožilo za dva in sicer bi dobili Čehi eden in Nemci eden mandat.

Dunaj, 14. junija. Vlada se je začela baviti z ustanovitvijo posebnega mandata za kranjske Nemce. Vlada je pripravljena ugoditi nemškemu zahtevam spogojem, da se prepusti Slovanom (?) v nadomestilo, kje drugje nov mandat.

Vodstvo socijalnodemokratske stranke je sklicala včeraj shod svojih zaupnikov iz cele države. Sklenilo se je, pripraviti vse potrebno za splošni štrajk, ako bi se hotelo volilno reformo zavleči. Za prvo svarilo se

ustavi samo na Dunaju za tri dni delo.

Debata v proračunskem odseku.

Dunaj, 14. junija. Izmed vseh govornikov je najhujše napadal bivšega ministrskega predsednika dr. Körberja zaradi nepostavnosti pri gradnji tržaškega pristanišča poslanec baron Morsey. Dobro mu je zaklical posl. dr. Stransky: „In vi ste tega Körberja držali protinam pet let na krmilu!“ Glasilo dr. Stranskoga „Lidove Noviny“ pišejo k temu dogodku: „Nam je seveda le prav, ako se konstatuje, da se je pod nemško vlado dr. Körberja godil tak nered, kakor se je govorilo v odseku. Toda pri vseh, ki imajo pogled za kulise in vedo, da je bil baron Morsey vedno za dr. Körberjem, da ga je podpiral proti nam in da bi bil za vsako ceno rad postal poljedelski minister, in sicer tako pod Körberjem kakor pod Gautschem in Beckom, zbuja njegov nastop kot antikorupcionist, ker ni postal minister, naravnost zoprnost. Njemu so bile razmere poprej znane in ta okolnost je vzela njegovemu nastopu vso vrednost.“

„Svobodna šola“.

Dunaj, 14. junija. Na Dunaju se je lani ustanovilo društvo „svobodna šola“, ki ima sedaj že po celi državi svoje podružnice. Na Dunaju je društvo ustanovilo na svoje stroške dve ljudski šoli, v katerih so poučevali usposobljeni učitelji. Sedaj pa je župan Lueger kot predsednik okrajnega šolskega sveta ukazal obe šoli zapreti. Osrednje društvo se je pritožilo na naučno ministrstvo. Značilno je, da je naučni minister Marchet član društva. Razen njega sta člana tudi ministra Prade in Derchatta.

Avstrijska delegacija.

Dunaj, 14. junija. V včerajšnji seji avstrijske delegacije se je razpravljalo o proračunu ministrstva zunanjih zadev. Skoraj vsi govorniki so odobravali politiko grofa Goluchowskega, le posl. Steiner je strastno napadal

LISTEK.

„Kralj Lear“ v slovenskem prevodu.

Dr. K. Glaserju v odgovor napisal Ant. Funtek.

Gospod dr. Glaser, vodja zasebnega gimn. zavoda v Ogrskem Brodu, je nedavno izdal brošuro z naslovom „Kritike in prevodi za poskušnjo“. V njej je na uvodnem mestu tista razprava o mojem prevodu „Kralja Leara“, ki je baje niso hoteli natisniti ne v Ljubljani, ne v Trstu, ne v Celju (of. brošuro str. 25), potem ocena Cankarjevega prevoda „Romeja in Julije“, nekaj slovenskih pesmi v nemškem prevodu dr. Glaserja in naposled nemški „Nachwort“, posvečen „ljubeznivim prebivalcem Ogrskega Broda češke in nemške narodnosti“, kjer pisatelj razklada prebivalstvu ogrskobrodskemu, kaj vse je že poslovenil iz Shakespearja in kako misli urediti slovensko antologijo, s katero se bavi že deset let...

Kolikor sem posnel iz precej zmedene kritike, očita dr. Glaser nam, ki smo se drznili kaj prevesti iz Shakespearja (Cankarju, Zupančiču in meni), teh šest naglavnih grehov: 1. Vsi skupaj pišemo nemško slovenščino. 2. Brez potrebe nam rabijo tuje besede. 3. Naši prevodi niso dovolj blagoglasi. 4. Služijo nam prevsakanje in robate besede. 5. Očitati nam je slovniške napake. 6. Vsi ti skupaj slovenimo iz nemščine po Schlegel-Tieck-Baudissinovem prevodu.

Kaj ukreneta gospoda Cankar in Zupančič spričo teh očitkov, to je njihju stvar, v katero se nimam vtikati; jaz hočem tukaj lesvoj prevod „Kralja Leara“ braniti proti naštetim očitkom in dokazati, da so krivični in neupravičeni od prvega do zadnjega!

1. Nemška slovenščina.

Gospod dr. Glaser piše: „Odgoja naše mladine je še pretežno nemška in pokaže (kaže) svoj vpliv (vpliv) tudi na naš zlog (slog). Slovenski pisatelji so nevede in nehote pod vplivom (vplivom) te nemške odgoje. (Oni)

stavljajo glagol na konec stavkov... postavljajo glagole prehajalne za dopolnilom (,) kakor Nemec. Kdor je navajen na romanski ali pravi slovenski zlog (slog), ali na zlog (slog) semitskih jezikov, tega kar ušesa bole, ko čita to nemško slovenščino, katerej se klanja ves mlajši zarod izvemši Aškerca.“

Ni me volja, da bi v svojem prevodu iztkal po ožigosanih primerih, ker se zavedam, da mi ne rabijo izlepa take konstrukcije, dasi je tudi tukaj najbolje hoditi srednjo pot; volja pa me je, da baš dr. Glaserju dokažem hibe, katerih dolži nas druge! V oceni Cankarjevega prevoda je namreč priobčil za poizkušnjo nekaj svojih verzov iz Shakespearja, priobčil gotovo zato, da vidimo mi, nemški Slovenci, kako se mora prevajati iz Shakespearja, da ima slovenski jezik „slovansko barvo“. Bog mi je priča, stih so slabi, ali prihajajo mi kakor nalašč! Žakaj v njih kar mrgoli konstrukcij, kjer stoji glagol na koncu stavkov! Da vidimo!

„Ki jo nezgoda zlo (zelo) je pre-

ganjala; zavist, ki je očeta dva bodrila; čim višje (više) solnce na nebesa (na nebo) pluje; karkoli naša zemlja je rodila; in če hudobnež v boju tem prodere; da rano postelji slovo si dal; če moške glave vsak že vetrič krene; a ne, da druga se takoj vzbudi; da bi ljubezen vročo ji prisegel; zarččenec da bi ji v roko segel...“

Tak je torej dr. Glaserja „slovanski“ slog! Ali ni to do pike tista nemška slovenščina, ob kateri človeka kar ušesa bole, ko jo čita?...

2. Tuje besede.

„Slovenci se morajo,“ piše dr. Glaser, „kolikor moči izogibati ptujk (tujk), ker se jih izogibljejo tudi drugi Slovani.“ Spotika se v „Kralju Learu“ zlasti ob izrazih „elementi“, „bordel“ in „bastard“ ter bi jih rad nadomestil z besedami „vreme“, „blodišče“ in „podvrženec“.

Kar se tiče elementov, bodi povedano, da Lear na pustinji nikakor nima v mislih „groznega vremena“, ampak štiri starodobne elemente zrak,

vodo, ogenj, zemljo; to dokazuje poznejši odstavek, kjer izrečno nagovarja vetrove, plohe, žveplene ognje in zemeljsko oblo! Ali naj torej tukaj na škodo vsebine postavim izraz vreme, zgolj iz pretiranega purizma? — „Bordel“ naj že v božjem imenu bo „blodišče“, dasi bi ga utegnil kdo smatrati za „Labyrinth“, „Irrgarten“; „bastard“ pa je nezakonski sin, ne podvrženec, kar pomeni podvrženo dete = unterschobenes Kind, Wechselbalg.

Sicer pa, da se vidi vsa bagatelnost tega očitka, bodi povedano, da je v „Kralju Learu“ vsega skupaj enajst tujk, ako se nisem uštel; te so: bastard, element, histerski, katastrofa, melanholija, monopol, pasteta, vazal, bordel, balzam. Če tolikanj bodejo dr. Glaserja, mu ne morem pomagati, ker ne poznam zanje dobrih slovenskih izrazov; pameten človek pa se sploh ne puli za take malenkosti, ako že ne išče dlake v jajcu!

(Dalje prih.)

ministra. Kritikoval je delegacije sploh, zahteval ustanovitev skupnega upravnega sodišča, za konzule se naj odpošljejo v inozemstvo dobri trgovci, s Solunom se naj napravi železniška zveza. Obžaloval je, da je Avstrija dala na Balkanu toliko koncesij Italiji. — Posl. dr. Šusteršič je opozarjal na slabe uspehe v balkanski politiki ter zahteval, da naj balkanska politika stremi v bodoče za tem, da si z aktivno jugoslovansko politiko pridobi simpatije balkanskih narodov. Diplomatični zastopniki na Balkanu naj bi bili Jugoslovani. Končno je vprašal, kako je z direktno železniško zvezo z Dalmacijo. — Minister je odgovarjal vsem govornikom po vrsti, med njimi tudi dr. Šusteršiču, češ, da skupno nastopanje z Rusijo na Balkanu ima le namen, ohraniti in izboljšati dosedanja položaj. — Na izvajanja posl. dr. Kramarja zaradi trozveze je rekel minister, da se je trozveza dosedaj izkazala kot jamstvo miru. Ni se bati, da bi trozveza zapletla državo v nevarni položaj. V akcijo mora stopiti zvezna država le, ako je zaveznica neopravičeno od dveh strani napadena. Pri glasovanju je bil proračun tega ministrstva sprejet z zaupnico grofu Goluchowskemu. Prihodnja seja bo v soboto.

Ogrski proračun.

Budapešta, 14. junija. V večernejši seji državnega zbora je predložil ministrski predsednik državni proračun za leto 1906, ki izkazuje 1.086.677.187 K rednih izdatkov in 1.125.424.789 K rednih dohodkov, po temtako je preostanka 38.747.602 K. Pri izred. prometu pa je 38.745.030 K primanjkljaja, tako da znaša končni preostanek le 2572 K. V splošnem so se dohodki zadnjih dveh let pomnožili za 44 milijonov. Za odškodnino k orožnim vajam poklicanim rezervistom se je postavilo v proračun 1.800.000 K, kar je zbornica z navdušenjem pozdravila.

Rumunsko-grški konflikt.

Carigrad, 14. junija. Konflikt med Rumunsko in grško se je zelo poostril. Ekumenski patrijarh Joahim je predlagal sv. sinodi, naj izobči vse rumunske cerkvene občine v Macedoniji, ki so se ustanovile lani sultanovim dovoljenjem. — Diplomatične zveze med obema državama so se pretrgale; vsi grški konzuli so odpoklicani iz Rumunije.

Položaj na Ruskem.

Varšava, 14. junija. Umori uradnikov in policajev se čimdalje bolj množijo, tako da se ruski uradniki sploh branijo službovanja na Poljskem. Samo v enem dnevu so štirje uradniki umorjeni, a morilci so vsakikrat ušli.

Vojno sodišče je obsodilo včeraj zaradi veleizdaje na smrt profesorje Crivan, Radecki in Vojvovski. Ker se je bati, da se bodo dijaki maščevali za smrt svojih profesorjev,

se je garnizija pomnožila za tri dragonske polke.

Petrograd, 14. junija. Govori se, da car ne bo potrdil nobenega sklepa duma. Stranka velikih knezov je postala zopet vsemo-gočna ter smatra duma za revolucionarno zborovanje.

Odesa, 14. junija. V kavkaških pokrajinah vlada anarhija. Tisoči prebivalstva se izseljujejo, ker je doma lakota.

Francoski socialisti.

Pariz, 14. junija. Pri razpravi o splošni vladni politiki je predlagal podpredsednik Jaurès (soc. demokrat), naj se v izboljšanje socialnih razmer odvzamejo kapitalistom tovarne in delavnice brez odškodnine potom razlastitve.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. junija.

— **Zadnji apel.** V odseku za volilno reformo pride najbrž že jutri na razpravo razdelitev okrajev v slovenskih kronovinah. Pojasnili smo v neštevilnih člankih in noticah vnebovpijočo krivico ki se hoče storiti koroškimi in štajerskim Slovence in pa kranjskim mestom in trgovom. Vse te pritožbe pa niso našle odmeva ne med Čehi ne med Hrvati. Z obžalovanjem smo to zapazili in ker se bojimo, da zna to biti slabo znamenje, apeliramo danes, v zadnji urini češke in dalmatinske člane odseka za volilno reformo z nujno prošnjo, naj v tem usodnem trenutku ne zapuste koroških in štajerskih Slovencev, nego naj pomagajo, da se zabrani name-ravana krivica in pomore pravici do zmage.

— **Narodna zavednost Šusteršičevega kluba.** V „lepem“ klubu so zbrani sami Slovenci in Hrvati. Nadejati bi se torej bilo, da je poslovni jezik tega kluba slovenski ali hrvaški. Temu pa ni tako, zakaj poslovni jezik Šusteršičevega kluba, ki nosi oficialni naslov „Slovanska zveza“, je — **nemški.** To izpričuje tole vabilo na klubovo sejo, ki ga nam je poslal prijatelj našega lista na vpogled:

Slovanska zveza.

Klubsitzung am Donnerstag, 7. d. m., um 10 Uhr vormittags auf Abteilung V.

Mit Rücksicht auf die Bedeutung der Stellungnahme des Klub zur neuen Regierung wird um möglichst vollzähliges Erscheinen der p. t. Klubmitglieder gebeten.

Wien, am 3. Juni 1906.

Dr. Ivčević. Dr. Šusteršič.

To je naroden škandal, tako velik, da nam nedostaja besed, ga primerno ožigosati! Slovenski in hrvaški poslanci, ki so poslani na Dunaj v prvi vrsti za to, da se bore proti

vedno napredujoči germanizaciji, da izvojujejo slovenskemu in hrvaškemu jeziku ugled in veljavo v uradih ter prisilijo oblasti, da uradujejo na slovenski in hrvaški zemlji v domačem jeziku, se poslužujejo v svojem klubu kot poslovnega jezika — nemščine! In takšni ljudje, ki sami tako malo spoštujejo svoj jezik in ga šele v svoji sredini tako zapostavljajo, najprimorajo oblasti, da bodo respektirale naš jezik in sega posluževale pri uradovanju?! Ako poslanci, ki imajo sicer vedno na jeziku narodnost in ki vedno naglašajo, da se z vso vmeno bore za pravice našega ljudstva in jezika, delajo in postopajo tako, potem pač ni čudno, ako pode naš jezik iz uradov in šol, kakor se to zlasti godi na Koroškem in Štajerskem! Ako mi sami ne spoštujemo svojega jezika, kako ga naj potem spoštuje nam po večini nasprotno uradništvo?! Slovenski štajerski in koroški rodoljubi, ki se s toliko pčrtvovnostjo borite, da bi izvojevali slovenskemu jeziku tiste pravice, ki mu gredo po zakonu in človeškem pravu, ne trudite se več, saj je vaš trud zaman, dokler imate na Dunaju takšne „narodne“ zastopnike, ali pa poskrbite, da v državnem zboru ne bodo slovenske delegacije komandirali ljudje po kalibrustarega nemškutarja — Šusteršiča!

— **Heil Prinz Heinrich von Preussen! Smešnost in blamaža celovških hajlovcev** ob priliki sprejema pruskega princa je bila taka, da se ne da popisati. Celovski Nemci živijo zadnje dni vidno pod vtiskom te blamaže, katero hočejo „Freie Stimmen“ prikriti. Sprejemni odbor, ki je bil sestavljen iz ljudi, — spodobnih k večjemu za prireditve kakšne maškerade z „brno“, — je streljal take kozle, da se je gledajoče občinstvo, katerega je bilo precejšnje število, javno posmehovalo, — rajhovi pa ravno tako javno zabavljali. Najel je odbor nekaj celovških „fakinov“, ki so kazali tujim avtomobilistom pot k odkazanem jim prenočiščem in shrambam za avtomobile („Selsterje!“) Ti dečki se pa niso spoznali, ker niso bili dovolj informirani in prišlo je do neprijetnih prizorov, — enega slavnostnega „poba“ bi bili skoro oklofotali... Oholi Nemci iz rajha so kričali nad „slavnostnim“ odborom, in ba je princ sam je dejal: „Wir lassen uns nicht foppen!“ Odborniki sami so jim pa očitali nevhvalečnost! Princ so shranili njegov „Selster“ v neki šupi zunaj mesta... Poročal sem že, kako so se potem zvečer bahali s slovenskimi pesmimi kot svojimi in — spalačo Mohorjeve družbe. A, da je duševna revščina celovških Nemcev taka, si nismo mislili: ti ljudje nimajo niti dovolj govornikov, ki bi princa pozdravili! Neki Krobath (Hrvat) je pozdravil princa v imenu celovške „gmajne“, a drugi dan — čuje! — zopet na Vrbi v imenu vrbske; pravijo, da se je peljal za

princem celo na tirolsko mejo, kjer je pa princ dejal: „Adieu, du schönes Kärntnerland, auf's Nimmerwiedersehen!“ Omenjam še, da se je koroška aristokracija od te „krasne“ slavnosti absentirala, — v slavnostnem komiteju ni bilo nobenega „boljšega“ človeka... Aristokracija je že vedela, zakaj... Ne-verjetno, a resnično pa je, da je na zvoniku katoliške farne cerkve visela protestantskim Prusom na čast — frankfurta-rica!! Mi samo vprašamo: „Kam pa to pride, kam to gre?“

— **Imenovanja.** Računska praktikanta Franc Peršl in Ivan Pezdlič sta imenovana ad personam v XI. čin. razredu, carinski praktikant Ivan Šumipa za provizoričnega carinskega asistenta tudi ad personam.

— **Županova desetletnica.** Kakor smo že poročali, se priredi v proslavo desetletnice župana g. Ivana Hribarja, jutri v soboto dne 16. t. m. slavnostni sprevod po mestu z bakljado, serenada pred mestno hišo in po serenadi komers, ki je pristopen vsakomur. Društva se zbirajo pred „Mestnim Domom“ ob 1/4 na 9 h zvečer, gojenci učnih zavodov, ki se udeležijo baklade, pa ob osmih. Točno ob poludevetih se prične sprevod. Na čelu sprevoda bodo jahali 4 redarji, za njimi se peljejo oni občinski svetniki, katerim je obč. svet poveril prireditev slavnosti, na to se razvrste udeležanci sprevoda po temu-le redu: šest gasilcev in 12 mestnih uslužbencev z bakljami, „Društvena godba“, oddelek „Gasilnega in reševalnega društva“, ljubljanski in šišenski „Sokol“ z bakljami, v „Zvezi“ stoječa ljubljanska pevka društva, „Tesarsko in zidarsko društvo“ in oddelek gasilcev. Pred mestno hišo prirede g. županu pevci „Glasbene Matice“, „Merkurja“, „Slavca“, „Ljubljanskega zvona“ in „Ljubljane“ serenado. Pele se bodo te-le pesmi: Hajdrihova „Hercegovska“, J. Aljaževa „Dneva nam pripelji žar“ in Bendlova „Svoj k svojim“. Mestna hiša bo slavnostno razsvetljena. Na pročelju se bo blešal iz električnih luči sestavljen napis „Slava županu Ivanu Hribarju 1896. — 1906.“ Po serenadi se pokloni g. županu deputacija občinskega sveta pod vodstvom podžupana dr. Karla vit. Bleiweis-a in načelniki raznih društev. V služaju slabega vremena se vrši obhod po mestu, izostane pa serenada pred mestno hišo. Pevska družba potem zapoje za serenado določene pesmi na komerzu. Komerz bo v vseh zgornjih prostorih „Narodnega doma“ in je pristopen vsakomur. Velika dvorana ostane rezervirana za obč. svet in za sodelujoča društva. Na komers so povabljeni tudi župani drugih kranjskih, zlasti mestnih občin in se bodo zanje rezervirali posebni prostori. Kakor čujemo, bo na komersu v imenu obč. sveta govoril g. drž. in dež. poslanec dr. Ivan Tavčar, v imenu „Zveze slov. pevskih društev“ g. prof. A. Štrifot, v imenu meščanstva pa g. trgovec Edmund Kavčič. Jutri se razobesijo na vseh mestnih poslopjih zastave v narodnih in mestnih barvah.

— **Javen shod** je priredila v sredo zvečer „Naša zveza“ v areni Narodnega doma. Bil je dobro obiskan, bil bi pa lahko še precej boljše. Na dnevnem redu je bilo vprašanje o neznosni draginji v Ljubljani, zla-

sti pa o mesni. Shodu je predsedoval obč. svetnik g. Kejžar, proti kateri-rega izvolitvi za predsednika so imeli navzoči klerikalci in socialni demokratje nekaj nepotrebnih ugovorov. Glavni govornik je bil g. kontrolor Trstenjak, ki je pred vsem omenjal odločen nastop obč. svetnikov gg. Megliča in Hanuša v zadnji seji občinskega sveta zaradi zopetnega podražjenja mesa v Ljubljani ter odgovor županov. Govornik konstatira, da je g. Meglič v obč. svetu govoril popolno resnico in se z živo vmeno zavzel za celokupne interese, ter upa, da bodo v tej zadevi vsi naši obč. svetniki storili svojo dolžnost. V občinskem svetu naj se zasnije draginjski odsek, ki bo kontroliral trg, zlasti pa mesarje, ker drugače ni upanja, da bi mesarska zadruga predružačila svoje stališče. Govornik je nato opisoval zgodovino mesarske zadruge. Z mesarji je imela mestna občina veden boj, in je moral magistrat poseči po marsikakih hudih sredstvih, da jih je nekoliko ukrotil. Današnja mesarska zadruga je mesarski kartel, mesarski trust. V takem privatnem monopolu mora poginiti konsument. Obč. svetnik mesar Kozak je sicer zadnjič trdil, da gredo cene goveje živine vedno kvišku. To ni res, ker je ta cena podvržena sto in sto vplivom. Lani so podražili meso pri kg za 20—30 h. Do jeseni so se cene goveje živine res višale, a potem so rapidno padale in padajo še zdaj, tako da dobi mesar govejo živino 16 kron pri meterskem centu ceneje nego lani, vključ temu je pa mesarska zadruga zvišala s 1. junijem cene govejega mesa za 8 h pri kg. Od 1. 1899. so pri I. vrsti govejega mesa zvišane cene za 36 h pri kg. To je nezaslišano: Mesar dobi zdaj po 58 kron metrski cent žive vage, prodaja pa meso po 1 K 56 h kg. Mesarji bi se morali zadovoljiti z manjšimi procenti, ne pa s tolikimi, ki so naravnost odurni. Temu samovoljnemu postopanju se mora storiti konec. Ze sama naznanitev našega shoda je povzročila, da je začela neka mesarica prodajati znatno ceneje goveje meso. Ce ta lahko shaja, bi lahko tudi drugi mesarji. Veliko govejega mesa gre iz Ljubljane. Zato imajo drugod boljše meso, nego mi. Mesarska zadruga naj odgovori na vprašanje, kako je to, da mesarji, ki so kupili v Ljubljani živino, prodajajo ceneje meso, nego se prodaja v Ljubljani. (Burno ploskanje). Da bi mesarji dobili meso še ceneje, so predlagali, da se živina uvaža od vseh strani k nam. Kaj naj pa stori naš agrarec? Naš blagor zahteva, da se godi vsem dobro. Upeljati se mora zdrava konkurenca, uvesti treba stojnine, kjer se bo prodajalo meso brez stojnine. Govornik je predlagal nato nastopni resoluciji: 1. mest. občina ljub. se poziva, da nemudoma dovoli nadrobno prodajo govejega mesa brez stojnine in da se v obč. svetu ustanovi draginjski odsek, 2.) obč. svetnikom gg. Megliču in Hanušu se izreka zahvala, da sta se tako moško potegnula za obč. blagor. Proti prvi resoluciji so bili socialni demokratje in klerikalci. Soc. demokrat g. Kocmur je predlagal, naj mestna občina ustanovi mestno mesnico po dunajskem vzoru. V svojem govoru je napadel mestno občino in privlekel tudi volilno reformo na dan, kar je klerikalcem grozno imponiralo. Na trditve, da je dunajska mestna mesnica pasivna, je dejal g. Kocmur, da nič ne de, če je prav tudi v Ljubljani, da bomo le meso poceni jedli; na trditve gosp. Trstenjaka, da je dunajska mestna mesarija navadno čifutsko podjetje, pa ni vedel g. Kocmur odgo-

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

Luka je v tem dohitel svojega gospodarja. Postavil se je poleg njega in se skrbno oziral na vse strani, a zaman. Videč prepadenost svojega gospodarja, je Luko prevzela jeza. Srdito je snel svoj klobuk, ga zavih-tel in zakričal z jeznim glasom.

„Grad mojih očetov bodi trikrat pozdravljen. Slava, slava, slava!“

Vitez se je naglo obrnil k Luku. „Ali mar vidiš zlatopoljski grad? Torej je nekak čar zasleplil moje oči ali pa so tako trudne, da ga jaz ne vidim. Ali vidiš grad dobro in razločno?“

„Da, milostivi gospod, dobro in natančno ga vidim, kakor ste ga Vi tolikrat videli, namreč v mislih. Z vašim gradom je res tako, kakor je bilo z jezerom v puščavi.“

„Lopov nesramni!“ je srdito vzkliknil vitez Zlatopoljec in udaril s pestjo svojega sluga po obrazu, da se mu je pocedilo nekaj kapljic krvi z nosu. Potem pa je Zlatopoljec naglo odjezdil dalje proti malemu holmu, ob

katerem se je videlo mnogo kamenja, in kjer bi moral po njegovem mnenju stati njegovega očeta grad.

Vitez Zlatopoljec je bil krepak mož kakih trideset let. Na sebi je imelahek oklop in srebrn šlem, anarami mu je visel škrlatast plašč, na čigar levi strani je bil prišit bel križ, ob strani mu je visel kratek meč, za pasom pa je tičalo dolgo bodalo.

Resni obraz z velikimi temnimi očmi je razodeval izreden pogum in neupogljivo voljo in je napravljjal toliko večji vtisk, ker ga je obdajala dolga črna brada.

Saraceni so dobro poznali tega junaka črnobračca in so bili ponosni, da so ga vsaj enkrat premagali.

Luka ni bil le sluga svojega gospodarja, nego nekak prijatelj. Luka ali res ni vedel, kje je doma, ali pa tega ni hotel povedati. Kristof Zlatopoljec je bil v Sveti deželi našel Luko in vzel ga je tem raje v svojo službo, ker ga je Luka s svojimi norčavostmi vedno dobro zabaval. Med križarji so eni sodili, da je Luka navaden kuhar, ki se je obneje s plemenitaši izobrazil bolj nego je navada med kuharji, dočim so drugi

trdili, da je bil Luka menih in zelo priljubljen propovednik, da je pa tako slabo izpolnjeval storjene obljube, da je moral s hitrim begom rešiti svoje grešno telo krute, a zasluzene kazni.

Kristof Zlatopoljecu se je Luka sčasoma tako prikupil, da se ni hotel in ni mogel ločiti od njega. Vojskova-la sta se skupaj in skupaj jedla in spala ter se nista ločila niti če je vitez Zlatopoljec ali lastnoročno pretepel Luko ali pa ga v kaznovanje izročil svojim hlapcem. Ko se je Kristof odpravil domov, je Luki obljubil posebno bogato plačilo, samo da ga ni zapustil.

„Moj gospodar,“ se je Luka rad hvalil, „me ima tako rad, kakor tisti francoski križar grof Blois svojega norca, ki mu je moral ležati ob vznožju, naj je bil grof sam v postelji ali pa s svojo ženo.“

Kristof Zlatopoljec je bil zapustil svojo domovino vsled ljutega prepira in boja s svojim starejšim bratom. Ker ni imel svojega imetja, se je pridružil križarjem in odšel z njimi v Sveto deželo. Upal je, da si tamkaj pribori veliko slave in mnogo plena.

Celih deset let se je vojskoval v tujini, najprej v Palestini, potem pa na raznih grških otokih. Trpel je v tem času mnogo, a trpel ni zaman. Njegove nade so se mu izpolnile in uresničila so se vsa njegova pričakovanja. Zaslovel je kot eden najhrabrejših križarskih viteзов in ko se je končno odpravil domov, je popeljal s seboj celo jadrenico, polno dragocenega plena.

Ves čas, kar je bil v vojni, ni Kristof Zlatopoljec ničesar slišal ne o svoji domovini in še manj o svoji rodovini. Sicer so se njegovi rojaki odlikovali po veliki pobožnosti, ali že tedaj so bili praktičnega mišljenja in se niso udeleževali križarskih vojn. Mislili so pač, da stvarniku zadosti služijo z dolгими molitvami in torej ni treba, da bi se dali v saracenskih deželah za sveto vero klati ali cvreti. Naravno je torej, da Zlatopoljec v tujini ni imel prilike izvedeti kaj o dogodkih v domačih krajih. Šele v Trstu je zaznal, da sta mu v času njegove odsotnosti umrla mati in starejši brat in slišal tudi o krivo-verski sekti pokornikov, ki se je bila v Ljubljani in v nekaterih drugih

kranjskih mestih tako razširila, da je zaukazala cerkvena oblast posvetni gosposki, naj iztrebi te krivoverce, če ne gre drugače pa z ognjem in z mečem.

Te novice iz domovine so napolnile Kristofa Zlatopoljca, da je Trst nemudoma zapustil in jezdil z Luko nepretrgoma po noči, da bi le čim prej prišel domov. Gnalo ga je neznanosno hrepenenje, da bi videl očeta in sestro in rodni svoj grad; prvič po desetih letih ga je prevzelo domotožje s toliko silo, da ni mogel pričakati trenutka, ko bo zopet doma.

Zapustivši Luko je jezdil Kristof kar je mogel naglo v smeri proti holmu, ob katerem bi moral stati grad njegovega očeta. Ustavil se je šele pred razvalinami, ki jih je bil že iz daljave zagledal. Vzel je majhen srebrn rog, ki mu je visel ob pasu in nanj trikrat zatrobil v znamenje, naj mu odpro grajska vrata.

Izza razvalin se je počasi prikazala visoka senca, podobna v dolg plašč zavitemu človeku; dvignila je roko in potem počasi izginila za kamenjem, kakor bi se pogreznila v zemljo. (Dalje prih.)

voriti, da ni res. Ko se je g. Kocmur mesel še nad liberalno stranko, ki mu je že od nekdaj težak kamen v želodcu — vselej seveda ne! — in ko sta se govorila gg. Hibšer in Tuma, katerega so klerikalci napadli s „hausmeistrom“, kar je pri njih menda nečasten posel, je bil sprejet Kocmurjev predlog in drugi Trstenjakov. Nato je gosp. Kejžar zaključil zborovanje.

— **Draginjska doklada učiteljem.** Ko je deželni zbor kranjski dovolil oženjenim učiteljem 25% doklado, je sklenil okrajni šolski svet v Krškem, da dobijo tudi učitelji na tamonjski meščanski šoli enak povizek svojih plač. Ta sklep, kakor se nam poroča iz verodostojne strani, je sistriral še rajni predsednik okrajnega šolskega sveta, in o tej stvari ni ničesar več čuti, dasi tudi se nahajajo v letošnjem proračunu za krški okraj dotični zneski. Zanimivo bi bilo izvedeti, kakšna usoda zadene sklepe, ki jih sistrira predsednik okrajnega šolskega sveta.

— **Slovenskim penzionistom.** Državni zbor je odobril nedavno načrt zakona, s katerim se določa, da je pri odmeri mirovine vračunati tudi aktivitetno doklado. Mirovina se je državnim uradnikom vsled tega znatno zvišala in brezdvomno pojde v bližnji prihodnosti lepo število državnih uslužbencev v zasluženi pokoj. Pri tej priliki naj bi se umirovljenci slovenske narodnosti spomnili svoje narodne dolžnosti ter si kot zavisti za mirovinsko svojo dobro izbrali metropolo slovensko, belo našo Ljubljano. Tudi naši narodni sovražniki ne morejo tajiti, da se je Ljubljana v zadnjem desetletju nepričakovano lepo razvila in da se sme v vsakem oziru meriti tudi z večjimi modernimi mesti. Lepa lega mesta, krasna okolica, mnoga senčnata sprehajališča in parki nudijo obilo naravnega užitka in tudi socijalne razmere so dokaj ugodne, tako da našim umirovljenecem pač ni več treba iskati zavetja v graški penzionopolu. Vselej in povsod naj velja geslo: „Svoji k svojim!“

— **Gdč. Mila Vdovič.** Danes ob polu 7. uri zjutraj je umrla po dolgi mučni bolezni uradnica Kmetijske družbe, gdč. M. Vdovič. Pokojnica je bila vzorna, odločna narodnjakinja, kakršnih je le malo med našim slovenskim žensstvom. Mirno in neomahljivo je zastopala svoje narodno mišljenje vedno in povsod. Delovala je kot sotrudnica „Slov. Naroda“, posebno navdušeno posvečala je svoje moči „Ženskemu telovadnemu društvu v Ljubljani“, čegar tajnica in vadiateljica je bila celo vrsto let ter bode društvu in članicam gotovo ostala v nepozabnem spominu. Pogreb bode jutri, v soboto, ob 6. uri iz hiše št. 1 na Bleiweisovi cesti. Pokojnici bode ohranjen blag spomin!

— **Odbor „Ženskega telov. društva v Ljubljani“** prosi vse p. n. članice, da se udeležijo pogreba društvene tajnice, gdč. M. Vdovičeve, ki bo v soboto ob 6. uri iz hiše št. 1 na Bleiweisovi cesti. Nadalje naznanja, da izostane jutri telovadba v „Narodnem domu“, ter pozivlje vse telovadke, da polnoštevilno premijo svojo vadiateljico k zadnjemu počitku. Snidejo se pred hišo žalosti.

— **Odborova seja „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“** bo jutri v soboto, dne 16. t. m. ob šestih zvečer v uradnem prostoru „Slovenskega Naroda“, na kar se gospodje odborniki znova opozarjajo, da ne bo nobeden izostal od seje.

— **Velika javna telovadba**, pri kateri nastopijo telovadske vrste kranjskega, ljubljanskega in šišenskega „Sokola“, se bode vršila pri kresni slavnosti v nedeljo, dne 24. junija. Zvijale se bodo skupno proste vaje, katerim bode sledila orodna telovadba. Na večer, ko dogori kres, nastopijo združeni Sokoli pri slikovitih rajnih vajah z lampijoni.

— **Vrtna veselica pevskega društva „Ljubljanski Zvon“** se je včeraj popoldne in zvečer na vrtu restavracije pri „Novem svetu“ prav dobro obnesla v vsakem oziru. Sicer je slabšo vreme sprva odganjalo občinstvo, a na večer je bilo vedno več udeležbe. Kar se tiče petja, ki ga je društvo proizvajalo, se mora priznati, da so pevci sicer majhni po številu, a izvežbani in se odlikujejo po močnih in čistih glasovih. Zato se čuditi, da je vsaki pevski točki sledilo hrupno ploskanje in da so morali pevci vedno dodajati novih pepih komadov. Pa tudi Društvena godba je izborna in neumorno svigala, zakar je žela obilno ploskanje. Veljavna pošta, srečolov in koriandoli orso so zabavali vrhutega zlasti mlajši svet, da je bila zabava popolna za vse udeležence. „Ljubljanski Zvon“ se sme biti ponosen na to prireditev, da je dokazala, koliko simpatij uživa med ljubljanskim občinstvom.

— **Važno za konjerejce.** Ker je letos mnogo težkih konj izloži iz teple plemenskih žrebcev ter se bo zlate tega moralo nakupiti več novih težkih, pingavskih žrebcev, se vabijo

vsii oni konjerejci, ki imajo v posesti dobre in za plemo sposobne žrebce mrzle krvi, pingavskega ali belgijskega plemena, da jih v nakup ponudijo konjerejskemu odseku v Ljubljani. Dotični žrebci se ogledajo ob priliki letošnjih premovanj.

— **Na Ježici** so pred kratkim časom trije cerkveni ključarji svojo tečajno službo prostovoljno opustili. To se malokdaj kje pripeti. Zakaj so to storili, nam kmetom še ni znano. Morebiti so bili z delom preobloženi? Radovedni smo, če bomo nove cerkvene ključarje volili s splošno in enako volilno pravico.

— **Ne zaupajte biku!** V Brezovici pri Borovnici ima posestnik Kukurjavec bika, ki ni baš hudoben, vsaj domačim ni storil do pretekega tedna še nikoli nič zalega. Posebno dobro je bik poznal še hišno gospodinj, ker mu je večkrat dala košček kruha ali kaj enakega. Pretekli teden je šla omenjena gospodinja po živino, ki je bila na paši. Bik pa, opazivši gospodinj, se poda takoj proti njej v nadi, da bo dobil, kakor večkrat, tudi to pot svoj pobiljšek. Ker pa ni imela žena nič pri sebi, s čemur bi zamogla razvajanemu biku ugoditi, ga tako to razjari, da se zapodi v njo, jo podere na tla in jo tako mrovavi, da ji je spahnil nogo in zlomil v sklepu roko. Ranjenko so prepeljali v deželno bolnico.

— **Umrli** je po kratki bolezni pretečene dni v Borovnici Matevž Grmek vulgo Telban. Bil je ljubezniv družabnik in sloveč lovec, kateri vkljub svoji starosti — 73 let — ni nikdar zamudil lova. Ko je začel lovski rog, je bil ves pomlajen in se čutil krepkega, da se ni ustrašil ne slabega vremena in ne dolge in težave poti. Med lovci, kakor tudi pri drugih ljudeh je bil rajni še zaradi tega dobro znana oseba, ker je pred kakimi 30 leti ustrelil medveda, ki se še dandanes lahko vidi v graščini g. Galleta v Bistri. Najemnik lova, g. Galle, je odredil, da so se pokojnikovega pogreba udeležili vsi njegovi lovci in ga nosili k večnemu počitku. Blag mu spomin!

— **Prof. Remic v Kranju** nam piše: Z ozirom na notico „Modern pedagog“, ponatisnjeno v „Slov. Narodu“ z dne 11. junija 1906, št. 132. Ni res, da sem začel staro gorenjsko prislovico „šiba novo mašo poje“ izvajati s takim navdušenjem, da se vsak čas sliši o natrpanih ušesih in krvavih nosovih. — Ni res, da to pedagogiko uporabljam tudi pri telovadbi.

— **Zabavno in tamburaško društvo „Lipa“** priredi v nedeljo, dne 17. junija ob 4. popoldne v senčnatem vrtu g. L. Šmida, veleposestnika in gostilničarja na Gaštelju pri Kranju vrtno veselico s koncertom. Med koncertom šaljiva pošta, po koncertu koriandoli koso in ples. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica prihodnjo nedeljo.

— **Iz Cerknice.** Da se odzovemo sveti dolžnosti napram možu — probuditelju Notranjske — naprosili smo slavni salonski orkester v Postojni in njegov mešani pevski zbor, da blagovoli tudi pri nas prirediti koncert v prid skladu za M. Vilharjev spomenik, kar sta nam blagovoljno obljubila za prihodnjo nedeljo, dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne v dvorani g. J. Zurnrove gostilne v Cerknici. Hvala njima srčno! Upamo, da se bodo Cerkničani brez izjeme v obilnem številu udeležili tega koncerta in ravno tako tudi okoličani ter s tem pokazali, da znajo tudi oni častiti zasluge enega prvih domačih sinov! Torej na veselo snidenje prihodnjo nedeljo pri koncertu! Spored koncertu je naslednji: 1. V. Parma: „Skoz vas“, koračnica. 2. Hummel: „Ernst und Scherz“, overtura. 3. Ziehrer: „Ponočnjaki“, valček. 4. Fr. Gerbič: „Žitno polje“, mešan zbor. 5. V. Parma: „Ksenija“, intermezzo. 6. Ellenberg: „Kovačnica v gozdu“, idila. Odmor. 7. F. Juvaneč: „Na goro“, mešan zbor. Besede zložil M. Vilhar. 8. Komzak: a) „Narodna pesem“, b) Pravljica“, kvarteta na lok. 9. L. Kubišta: „Slovenski potpourri“. 10. V. Parma: „Colnička“, mešan zbor. 11. Ziehrer: „Wiener Mad'ln“, valček. 12. L. Kubišta: „Moj dom“, mazurka. Zacetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 1 K, za obitelj treh oseb 2 K. Z ozirom na namen koncerta se propočila hvaležno sprejemajo. Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

— **Iz Hrastnika.** Te dni so prikopali do ponesrečenega Čepolina; našli so le nekaj obžganih kosti. Pogreb je bil veličasten. Udeležilo se ga je do 2000 ljudi, med temi rudokopsko uradništvo, korporativno dolsko (kojega član je bil) in hrastniško gasilno društvo, po deputaciji trboveljsko gasilno društvo in „pazniško in delavsko podporno društvo“, kojih slikovite rudarske uniforme so vzbujale občno pozornost. Tukajšnje „prostoovoljno gasilno društvo“ je imenovalo g. deželnega poslanca in župana Ferdo Roša, za zasluge, ki si jih je stekel za to društvo, svojim častnim članom.

— **Coljaki vodovod.** Kakor smo svoječasno poročali, je znani okr. komisar pl. Lehmann — sedaj okr. glavar v Konjicah — kot upravitelj razpuščenega okr. zastopa celjskega odločil, da ima okr. zastop Celje k vodovodu za mesto Celja prispevati 80.000 K v teku 40 let. Proti tej odredbi so se posamezniki in korporacije pritožili na deželni odbor v Gradcu. A le-ta je rekurz z odlokom ddo. 10. marca 1906, št. 5387, odbil. Potemtakom bi imel okr. zastop celjski skozi 40 let slednje leto po 2000 K prispevati k vodovodu celjskega mesta. Bode-li to obveljalo? —

— **Slavnost ognjegascov v Sevnici**, dne 17. t. m., hočejo nekatera nemškutarska društva porabiti v namen, da bi kršila slovenski značaj Sevnice. Vsa društva na noge! Dne 17. t. m. v Sevnico!

— **Nesreča na železnici.** V soboto je v železniškega uslužbenca Jožefa Močivnika na progi blizu Marijaja Gradca pri Laškem vlak butnil z veliki silo in ga vrgel v bližnji kame-niti jarek, kjer je nesrečnež mrtev obležal.

— **Utopljenca so našli v Št. Petru v Savinski dolini.** Utopljenec je neznan in star okoli 35 let. Zašel je na vsak način po nesreči v vodo.

— **Murski Sokol** v Ljutomeru naznanja na nedeljo dne 17. t. m. ob 3. uri popoldne pri Seršenu izvanredno občni zbor. Vspored: Poročilo odbora in Slučajnosti.

— **Služba učitelja ali učiteljice na štirizredni ljudski šoli v Petrovčah v Savinski dolini na Štajerskem** je razpisana. Prošnje se morajo vpsolati do 30. junija t. l. kraj-nemu šolskemu svetu Petrovčev. Petrovčev je lep in zdrav kraj v krasni Savinski dolini z železniško postajo, poštnim in brzojavnim uradom, leži v bližini trga Žalec in mesta Celje in se nahaja ondi bralno in tamburaško društvo; letos se dogotovi v Petrovčah tudi novo krasno šolsko poslopje.

— **Otrok zažgal.** Jožefu Krtu v Kazazah na Koroškem je zažgal šletni sin skedenj, da je pogorel do tal. Škode je 2400 K.

— **Letošnji pomorski manevri** se bodo vršili v dalmatinskih vodah pod poveljstvom kontreadmirala pl. Jedine. V teh manevrih bode nastopila močnejša eskadra kot sploh kdaj poprej, odkar obstoji mornarica.

— **Deset metrov globoko je padla** 21/2letna Karolina Schrey v Trstu. Poleg drugih težkih poškodb je otroku počila lobanja. Kaj malo je upanja, da bi ozdravela mala nesrečnica.

— **Okraden Ljubljanečan.** Uradnik Karel Kovač iz Ljubljane je bil v Trstu okraden vsega denarja in izkazil, ko je bil v neki gostilni.

— **Slovenec — siamski minister.** Pred dvema mesecema smo prinesli vest, da je postal štajerski rojak, inženir Ferdo Lupša siamski minister. Kakor zdaj poroča Lupša „Domovini“, ni postal minister, ampak le inženir kraljevega irrigations departementa. Minister v Siamu ne more postati noben Evropejec; to mesto je določeno le najbližjim sorodnikom kralja samega.

— **Poneverjenje in ubeg.** Svoječasni igralec Fran Perdan je imel zadnji dve leti prav dobro službo v Koslerjev pivovarni. Bil je spreten razpečevalec piva in se znal tako obnašati, da si je pridobil zaupanje svojih gospodarjev. Razpečaval je pivo v Ljubljani in tudi inkasiral dotični denar. Pred nekaj meseci se je seznanil s natakario, ki sliši na ime Eva Škribula in je z njo začel ljubavno razmerje. Od tistega časa je ravnal jako grdo z ženo in z otroci in je naposled zapustil ženo ter si najel posebno stanovanje na Marije Terezije cesti. Za rodovino se ni nič več menil, pač pa je Evo Škribulo pripravljal do tega, da je tožila njegovo ženo, ker se je ta žaljivo izrazila o njeni moralni kvaliteti. Zadnje dni se Fr. Perdan ni več oglašil v Koslerjev pivovarni. Poslali so vprašati, kaj da je z njim, a prišel je odgovor, da je Perdan bolan. Včeraj popoldne pa je dobil g. Kosler pismo, ki mu je napravilo jako neprijetno presenečenje. Perdan mu je s tem pismom naznanil, da je — na potu v Ameriko. Pismo je bilo oddano dne 12. t. m. v Curihu v Švici; če je Perdan dobil v Havru ladjo, kamor se je najbrže obrnil takoj, je bil lahko že na morju, še predno je g. Kosler dobil njegovo pismo. Perdan je v pismu sporočil g. Koslerju, da bo iz Amerike poravnal vso škodo, ki jo je napravil in v tolažilo dostavil, da ima v Ameriki bogato sestro. Perdan je defravdiral razmeroma znatno svoto. Natančno doslej se ni dognano, za koliko je oškodoval g. Koslerja, a že sedaj, ko so pivovarniški organi kontrolirali večje odjemalce, se je izkazalo, da znaša defravdirana svota nad 7000 kion. Najbrže pa bode oškodovanih poleg Koslerjeve firme še več drugih ljudi, kajti znano je, da je Perdan pri različnih denarnih zavodih najel posojila

in če ta posojila niso poravnana, jih bodo morali poplačati girantje. Perdan se je v soboto odpeljal z gorenjskim vlakom iz Ljubljane. Je-li Eva Škribula šla z njim ali ne, to še ni dognano.

— **Na Telovo se je hotela postaviti.** V sredo je prišla brezposelna služkinja Frančiška Pečnikova, rojena leta 1887. v Mengšu v Szantnerjevo prodajalnico v Šelenburgovih ulicah s pismom s podpisom ge. Fride Bambergove in hotela vzeti na njeno ime dva para finih črevljev. Ker je bila videti stvar sumljiva, ji niso ugodili in morala je oditi brez obuvale. Za njo je pa šel tudi g. Szantner ml. in opazoval, kam bode zavila. Ko jo je krenila na „Figovčevo“ dvorišče, kjer je imela spravljen kovčeg, je gospod Szantner zadevo pojasnil stražniku, ki je Pečnikovo aretoval. Navedenka je hotela dobiti na ime zgoraj povedane gospe v neki drugi trgovini fino krilo, kar ji je pa tudi spodelotelo. Imela je pa srečo v neki tretji trgovini. Tam so pismu, v katerem je zahtevala tri najfinjše svilnate bluze, vredne 104 K, verjeli in jih je tudi faktično dobila in odnesla v kovčeg. Mesto da bi se bila goljufica na Telovo s prigoljufano obleko postavila, je morala za omrežnatimi okni poslušati godbo. Oddali so jo c. kr. deželnemu sodišču v preiskovalni zapor.

— **Vlom.** Snoči je bilo v Töniesovi tovarni v pisarno vlomljeno v mizni predal in ukradenega okoli 75 K 80 vin. denarja. Tat je čakal prilike, da je šel nočni čuvaj na nasprotni konec dvorišča odvezat pse in je med istim časom izvršil vlom. Sum je padel na ključarskega vajenca Jožefa Mlakarja, rojenega leta 1889. v Ljubljani, pristojnega v Mavčice pri Kranju. Danes zjutraj si je Mlakar v neki izposojevalnici koles najel kolo in se z njim pripeljal po Dunajski cesti proti pošti, kjer ga je prijel tam službujoči policijski stražnik in ga aretoval. Pri Mlakarju so dobili še čez 50 K denarja in je zločin priznal. Oddali so ga c. kr. deželnemu sodišču. Mlakar v svojem poslu vkljub svoji mladosti očividno napreduje in zna iz njega še kaj „boljšega“ postati.

— **Nemški kulturonosci.** V sredo zvečer je sedela v restavraciji pri „Južnem kolodvoru“ v Kolodvorskih ulicah večja družba Slovencev iz boljših krogov, ki so se sami med seboj zabavali. Pri drugi mizi so sedeli trije Nemci, ki prvotno tudi niso nikogar nadlegovali. Hkrati se pa spomni eden izmed njih, da ima pri sebi duhan za noslanje in ga ponudi najprvo svojim tovarišem, potem pa je prišel tudi k slovenskemu omizju in tam prodajal svojo sitnost. Slovenci so noslanje mirnodušno odklanjali, a Nemec je začel postajati tako nadležen, da so ga vsi ogorčeni začeli odganjati od mize. Slednjič je moral priti stražnik, ki je na restavratejevo zahtevanje kulturonosca pozval, da se odstrani iz restavracije. Eden slovenskih gostov mu je celo ponujal, da plača zanj makari pet čaš piva, da se mirno odstrani. Nemec je bil s predlogom deloma zadovoljen, a zahteval je zato kar 50 gld., katerih seveda ni dobil in je moral tudi brez teh oditi. Stražniku se je njegov tovariš, ki je bil istotako nadležen, predstavil za poslovojdjo neke tukajšnje tvrdke, oni sam pa, ki ga je hotel učiti še postav, a jih je stražnik korektno izpolnil brez njegove modrosti, je pa dejal, da je poročevalec nekega graškega dnevnika Feichtinger. Ker s tem tudi nista mogla ugnati stražnika v kozji rog, je Feichtinger slednjič obljubil, da se bode celi dogodek „namalal“ v graških listih. Zares morajo imeti natuti graški listi sušo, da morajo njihovi poročevalci provzročiti provociranja, in ko se jih postavi pod kap, pa poročajo senzacijske novice. Gorje vam sedaj, mirni slovenski gostje. Heil Feichtinger!

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpelovalo z južnega kolodvora v Ameriko 40 Slovencev in 20 Črnogorcev. V Heb je šlo 20, v Scheibbs 19, na Tirolsko 20, v Meran pa 10 Hrvatov. Na Dunaj je odšlo 30, v Budimpešto pa 25 zidarjev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Gospod F. K. je izgubil zlat obese, vreden 12 K. — Delavčeva žena Ana Florjančičeva je izgubila bankovec za 10 K. — Trgovčeva soproga gospa Marija Petričeva je našla srednjo vsoto denarja in jo oddala na magistratu.

— **Kvartet ljubljanskih šram-ljev** koncertuje jutri, v soboto zvečer v „Narodni kavarni“. Začetek ob 9. uri. Vstop prost.

— **Današnji list** ima za cenjene ljubljanske naročnike prilogo „Program mednarodne panorame“ na Po-gačarjevem trgu.

— **Najnovejša novica.** Strela je ubile v San Lucaru na Španskem 15 oseb.

— **Štiri milijone dolarjev** je podedovala v Toplicah na Češkem delavka Marija Hofer po svojem svaku v Ameriki.

— **Dinamitna tovarna** je zletela v zrak v Penguli na An-

gleškem. 35 delavcev je bilo ubitih in mnogo hudo ranjenih.

— **Hudo nevihto** z nalivi in točo so imeli 13. t. m. v Kragujevcu in okolici. Polja so uničena, več hiš se je zrušilo.

— **Rumunski princ Ferdi-nand** je prišel včeraj na Dunaj ter ga je cesar najprizrejeje sprejel.

— **Naverno** je zboleš švedski kralj Oskar. Moči mu vidno pešajo ter ni zanj več resitve.

* **Ljubimška drama.** Poročnik 14. polka Hugo Quinz je imel v Bregencu ljubavno razmerje s hčerjo nekega ondotočnega bankirja, a zaljubljenca nista mogla pregovoriti bankirja, da bi jima dovolil se poročiti. Novembra 1. l. je bil poročnik premesčen v Inomost, odkoder je prišel na dopust v Bregenc, kjer si je v predmestju najel sobo. Tja ga je prišla obiskat izvoljenka ter sta zvečer 22. novembra pisala skupno bankirju pismo, v katerem sta ga pozvala, naj v dveh urah pošlje pismo privoljenje za poroko ter podpiše pogodbo za kavcijo, ako tega ne stori, videl bo svojo hčer in poročnika le kot mrliča. Bankir v začetku pisma niti sprejeti ni hotel ter ga šele po daljšem obotavljanju odprl. Takoj je naprosil policijo, da mu je pomagala iskati, a preden so našli stanovanje zaljubljenca, bila sta že mrtva. Poročnik je ustrelil najprej izvoljenko, nato pa sebe. Dogodek je imel sedaj še odmev pri sodišču. „Vorarlberger Tagblatt“ je namreč poročal o dogodku ter imenoval častnika morilca, ki je hotel poprej izsiliti denar. Zaradi tega obrekovanja je poročnikov oče, poveljnik hrvatskega orožništva, podpolkovnik Quinz, tožil odgovornega urednika, toda porotniki so ga oprostili.

Književnost.

— **Življenje Ivana Husa** v Ljubljani. Založil in prodaja izdajatelj „Blagovestnik“ Anton Chráška. Cena 50 v. Ta 80 strani obsežna knjižica podaja natančen jako lepo pisan životopis velikega reformatorja rodoljuba in mučenika Husa. Naj bi ta knjižica našla mnogo čitateljev.

Telefonska in urbojavna poročila.

Dunaj 15. junija. V današnji seji poslanske zbornice je bil po dve in polurni debati sprejet dr. Kathreina nujni predlog, naj se odkaze budgetni provizorij odseku, ne da bi se prej vršilo prvo branje. V debato sta posegla tudi ministrski predsednik Beck in finančni minister Korytowski. Slednji je zlasti opozarjal na silno slabe posledice, ki so neizogibne, če se proračun ne dovoli parlamentarnim potom. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o obrtnem redu. Jutri se snide parlamentarni odsek za obrtne preembe, da se dogovori o novih skrajšanjih razprave

Dunaj 15. junija. Odsek za volilno reformo vzame danes v pretes načrt za Štajersko. Ker se hoče dr. Ploj udeležiti razprave, bo tej seji predsedoval njegov namestnik Chiari.

Dunaj 15. junija. Danes so bile zopet dolge konference med Čehi in Nemci zastran volilne reforme za Češko in za Moravsko, katerim so potem sledile konference s Pacakom in s Pradejem. Tudi pri teh konferencah se ni dosegel kompromis.

Dunaj 15. junija. Med različnimi parlamentarnimi strankami se dela na to, naj se bivši ministrski predsednik Körber obtoži zaradi zakonolomnega in nepoštenega postopanja pri stavbi pristana v Trstu.

Dunaj 15. junija. Naučni minister Marchet je sistriral odredbo češkega dež. šolskega sveta glede klerikaliziranja ljudske šole.

Petrograd 15. junija. V dumi je bila nad vse viharina razprava naperjena proti vojnemu ministru, ki so ga poslanci imenovali morilca in rablja. Poslanci so grozili z revolucijo in izrekli vladi svoje ogorčenje. Anikin je predlagal, naj izda duma oklic na narod ter pojasni, da še toliko moči nima, da bi rešila življenje po krivici na smrt obsojenemu človeku.

Bratje!

Jutri v soboto, dne 16. t. m. se vrši v proslavo desetletnega županovanja gosp. Ivana Hribarja, našega častnega člana, senarada in bakljada, katere se ljubljanski „Sokol“ korporativno udeleži.

V ta namen se zbiramo v „Narodnem domu“, odkoder odkorakamo točno ob 1/4 na devet pred „Mestni dom“.

Upamo, da se vsak brat, kdor ma le kroj, te slavnostne priredbe udeleži. **Odbor ljub. „Sokola“.**

Meteorološko poročilo.

Juni	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
13.	9. zv.	730.6	13.3	sl. sever	dež
14.	7. zj.	730.4	11.6	sl. sever	oblačno
	2. pop.	728.5	22.2	slab vzhod	pol. oblač.
15.	9. zv.	729.8	14.0	sl. jug	del. oblač.
15.	7. zj.	729.7	11.3	brezvetrno	megla
	2. pop.	729.3	19.2	p. m. vzhod	oblačno

Srednja predvečernja in večerjska temperatura: 14.8° in 15.9°; norm.: 15.7° in 17.6°; Mokrina v 24 urah 1.0 mm in 0.9 mm.

+

Tužnim srecem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naša srčno ljubljena hči, oziroma sestra, gospica

Mila Udovičeva

uradnica c. kr. kmetijske družbe

danes, 15. junija ob polu 7. uri zjutraj preminula.

Pogreb se vrši jutri, dne 16. junija ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti na Bleiweisovi cesti št. 1.

V Ljubljani, 15. junija 1906.

2183 **Žalujoči ostali.**

Brez posebnega obvestila.

+

Splošno slovensko žensko društvo v Ljubljani naznanja tem potom tužno vest, da je njegova članica, gospica

Mila Udovičeva

uradnica c. kr. kmetijske družbe

danes ob 1/7. uri zjutraj preminula.

Pogreb se vrši v soboto, dne 16. junija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Bleiweisova cesta št. 1 k Sv. Križu.

2180 Bodi ji blag spomin!

V Ljubljani, 15. junija 1906.

ODBOR.

+

Slov. žensko telovadno društvo v Ljubljani naznanja tem potom tužno vest, da je njegova zasluzna članica in tajnica, gospica

MILA VDOVIČEVA

uradnica c. kr. kmetijske družbe

danes ob 1/7. uri zjutraj preminula.

Pogreb se vrši v soboto, dne 16. junija t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti, Bleiweisova cesta št. 1 k Sv. Križu.

2179 Bodi ji blag spomin!

V Ljubljani, 15. junija 1906.

Odbor.

+

C. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani naznanja žalostno vest, da je njena knjigovodkinja, gospodična

Mila Udovičeva

danes ob poldnevih zjutraj po dolgotrajni bolezni mirno umrla.

Pogreb bo v soboto popoldne iz hiše št. 1 na Bleiweisovi cesti.

Blag ji spomin!

2181

V Ljubljani, 15. junija 1906.

+

Uradniki c. kr. kmetijske družbe kranjske naznanjajo žalostno vest, da je njih koleginja, gospodična

Mila Udovičeva

knjigovodkinja c. kr. kmetijske družbe kranjske

danes dne 15. maja 1906, ob poldnevih zjutraj po dolgotrajni bolezni mirno umrla.

Pogreb bo v soboto popoldne ob šestih iz hiše št. 1 na Bleiweisovi cesti.

2182 Bodi ji blag spomin!

V Ljubljani, 15. junija 1906.

Gospodje in dame

zmožni obeh jezikov, ki so sposobni za obiskovanje privatnih odjemalcev dobe stalne službe. Predstaviti se je lahko vsak dan od 9.—2. na **Kongresnem trgu št. 3, 1 nadstr., vr. levo.** 2137 2

Konjski hlapec

ki zna dobro ravhati z živino in ume tudi domača dela, se sprejme takoj. **Tovarna kantitov Jos. Schumi v Ljubljani.** 2177—1

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo, poštenih starišev, se takoj sprejme pri tvrdki **Ludovik Smole v Sevnici.** 1

Trgovina z manufakturnim in špecerijskim blagom ter z dež. pridelki **IVAN REMŠAK, Dvor pri Novem mestu** sprejme takoj poštenega, mladega, v tej stroki izučenega 2165—1

pomočnika

Prednost ima oni, ki je v govoru in pisavi večje popolnoma nemščine, slovensčine in tudi nekoliko italijanščine.

Nemški odvetniški koncipijent

s 3 do 4 letno odvetniško prakso, zmožen substitucije, kristjan, več slovenskega jezika, se za avgust ali september išče za večjo odvetniško pisarno v večjem mestu na Spodnjem Štajerskem.

Ponudbe pod „Advocatus-Concipient 100“ na upravnistvo „Slov. Naroda“.

2169 1

Pod jako ugodnimi pogoji se proda lepo posestvo

blizu Ljubljane, z dobro vpeljano, že nad 50 let obstoječo gostilno z lepim senčnatim vrtom, hlevom in velikim skladiščem za vino ali kako drugo podjetje. V hiši je tudi lep prostor za špecerijsko prodajalno in na jako dobrem prostoru.

Vprašanja na upravnistvo „Slov. Naroda“.

2129—2

Hotel „Vega“

2082—3 v Spodnji Šiški pri Ljubljani

—o—o—o ob glavni cesti nasproti ljudski šoli. —o—o—o

se priporoča sl. občinstvu za mnogobrojen obisk. Točijo se pristna bizelska, ljutomerska dolenska in vipavska vina ter mengiško dvojnomarčeno pivo.

Gorka in mrzla jedila ob vsaki uri. Posebna soba za večje družbe je na razpolago.

Velik vrt s teraso in krasnim razgledom na Kamniške planine in Šmarno goro.

Za tuje nove opremljene sobe: postelja 1 K, soba z dvema posteljama 2 K.

Jako ugodna prilika za letoviščarje, za katere se cena primerno zniža.

Na razpolago so vsi domači listi.

Cene navadne:

Točna posrežba!

Z odličnim spoštovanjem **ANTON MAVER**, lastnik.

Sprejema savarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, kot nobena druga savarovalnica. Zlasti je ugodno savarovanje na dolgotrajno in smrt s smaniščajem se vspešili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Primarij

dr. E. Šlajmer

od 14. junija naprej ne ordinira šest tednov.

Kvartet ljubljanskih šramljev.

Jutri v soboto, 16. t. m. **KONCERT**

v „Narodni kavarni“.

Začetek ob devetih. Vstop prost.

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vsi 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 2173 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev **KOHANE, Krakov št. 31.**

Neugajajoče rad zamenjam.

Iz proste roke se proda pod zelo ugodnimi pogoji enonadstropna hiša

(vila) v Kamniku, 300 korakov od farne cerkve, 5 minut od kolodvora, z zelo lepim, velikim sadnim vrtom in z lepim senčnatim sprehodom, tik potoka, ki teče mimo hiše in vrta. Pripravna najboljše za kakega penzionista, ker je v zelo mirnem kraju, oddaljena 200 korakov od glavne ceste.

Vsa nadaljna pojasnila daje gosp. **Franjo Vidic**, tajnik I. okrajne hranil. in posojil. v Kamniku. 2160—1

MALINČEV SIRUP

LEKARNARJA PICCOLI-JA v LJUBLJANI

je izvrsten **NARAVEN IZDELEK**

1 steklenica z vsebino 1 kg stane 1 K 50 h. 1 steklenica z vsebino 1/2 kg stane — 90 h. (Poštni zaboj 3 kg netto stane 5 K 60 h, franko zaboj in poštnina.) 3731—30

Razpošilja se tudi v sodih po 10, 20 in 40 kg. Vnana naročila po povzetju.

Kajbiži skrob na lesk

Glanzine

FRITZ SCHULZ (im. del. druž.)

Heb in Lipsko.

Po Glanzinu je likano perilo najlepše.

Odlikovano z najvišjo odliko „Grand Prix“ na svetov. razstavi v St. Louisu. V tablicah po 10 h napredaj povsod.

Mitin

Odlična novost

na polju

gojitve kože

so po predpisih dermatologa dr. Jessnerja izdelani

Mitin preparati

Milo Mitin

izvrstno prenaša najobčutnejša koža, daje čudovito polt, ima izredno prijeten vonj in je posebno pripravno za umivanje nežne otroške kože. Kos stane K 1-50.

Crème Mitin

prijetno parfimirano, za lepotilne namene izborna pripravno, dela kožo voljno, gibčno, ni mastno, izvrsten pomoček zoper raskavo rdečo in razpoklo kožo.

Skodelica stane K 1-50, pločevina št. 40 vin. 959—4

Pasta Mitin

kožnate barve, izvrstno varuje občutljivo in brani vneto kožo.

Pločevina št. 40 vin.

Puder Mitin

rožnat, svetlorumen in bel, čudovitega parfuma, se nadevje lahko in decentno, se dobro drži, je popolnoma neškodljiv in odgovarja najvišjim zahtevam odličnega ženstva. Cena K 2-40.

Svetli (Licht-) Mitin

napravljen z dr. Jessnerjevo Mitin-crème proti ogorenju pred soncem in na lednikih ter proti pegam. — Lonček 1 K.

Zaloga za Ljubljano: **Lekarnar Mayr.**

KREWEL & Co.

dr. z om. j., kemiška tvornica

Kolin (Köln) Eifelstr. 33.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal, Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 05 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregence, Zeneva, Pariz, Dunaj — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — **Proga v Novo mesto in Kočevje.** Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Strazho-Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 07 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregence, Inomost, Zell, jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla, Benetke, Milana, Florenco, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevic, Plzna, Marijinih varov, Heba, Francove varov, Prage, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Strazhe-Toplice, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — **Dunaj iz Ljubljane drž. kol. V Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Zidarski polir

spreten in izkušen, slovensčine in nemščine zmožen, se išče za gradbo nove tvornice v Mostah pri Ljubljani.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

2157—2

Gramofon.

V gostilni „Port Artur“ v Kolodvorskih ulicah št. 31 v Ljubljani se proda dobro ohranjen gramofon s 50 ploščami za godbo, petje in govore. Gramofon bi bil zelo pripraven za manjše gostilne ali tudi za zasebnike. Več se izve istotam.

2153 2 **Martin Lampert.**

Lokali

primerni za prodajalne ali pisarne oddajajo se za avgustov termin ali tudi takoj v najem.

Pogoji se izvedo v odvetniški pisarni dr. M. Pirca, na oglju Sodnijskih in Cigaletovih ulic v Ljubljani. 1936—7

Pozor! Pozor!

Slovenski trgovci!

Samo I. kranjska tovarna finih piškotov **E. Brandt v Kranju** razpošilja

150 kosov finega peciva 4 2 vin. za 2 krona 75 „ „ „ 4 „ „ 2 krona

v krasnih kartonih po 1 ali 2 K. Večja naročila še ceneje. 1963—4

Salame fine ogrske gld. 1-95; iz gub. zelo priljubljene gld. 1-30; danjske 86 kr.; bolj fine gld. 1-15 za kilo.

Gnjat pleče brez kosti 95 kr.; suho meso 86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za kilo. — Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr. **Slivovka, brinjevec**, gld. 1-20 liter, pošilja s poštnim povzetjem od 5 kil naprej 335—12

Janko Ev. Sirc v Kranju

Ustanovljeno leta 1885. Mnogo priznanj o poslanem blagu. — Kupujem pa vedno **brinjevo olje.**

Muhe so zopet sitne!

Nadlegujejo človeka, mučijo živali!

Rabite proti njim edino te 2045 **najboljše sredstvo**

„Tanglefoot“

amerikanski limani papir, lis (za 2000 muh) 10 vin.

Glavna zaloga za Kranjsko na debelo: **Edmund Kavčič** v Ljubljani.